

РЕШЕНИЕ

№ 4886

гр. София, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 05.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **3891** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от „Кауфланд България ЕООД енд Ко.КД“ ООД, срещу Заповед № 272/14.03.2023г. на председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с която на основание чл.68д, ал.1, пр.1 във вр. чл.68г, ал.4 вр.чл.68в от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, на дружеството е забранено упражняването на нелоялна заблуждаваща търговска практика.

В жалбата се твърди, че оспорваната заповед е незаконосъобразна, постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Претендират се разноски

Ответникът - КЗП, чрез процесуалния си представител гл.юрисконсулт М. П. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. В писмена защита обосновава, че със оспорената заповед се изпълнението на целите на Закона и акцентира на нейната обоснованост и правилност. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не изразява становище.

Административният съд С. – град, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, прие следното от фактическа страна: Производството пред административния орган е образувано във връзка с кампания на Комисия за защита на потребителите с КП№2737139/17.02.2023г. е извършена

проверка в търговски обект – хипермаркет „К. Б.- И.“, находящ се в [населено място], [улица]. След направен обстоен оглед на предлаганите стоки, служители на КЗП са установили, че в секцията за алкохолни напитки е изложена за продажба спиртна напитка „Слънчев бряг“. На етикета поставен от търговеца се съдържа следната информация „Слънчев бряг бренди, 40%, 0,7 л. бутилка, цена 11,99 лв./1л. = 17,13 лв/“. Производителят е поставил трайно залепен етикет на бутилката, съдържащ следната информация на български език „Слънчев бряг, Алк. 40 об% by vol, Е 70 кл/сl, Спиртна напитка, произведена от винен дестилат съзрявал минимум 12 месеца в дъбови бъчви и етилов алкохол от земеделски произход в съотношение 70% на 30% алкохолно съдържание. Посочен е сертификат и баркод. Производител е „Винекс Преслав“ АД. Бутилката е била облепена с акцизен бандерол.

Констатацията от извършената проверка е обективирана в Констативен протокол № К-2737139/17.12.2023 г. Проверяващите са изискали от търговския обект документ за произход на описаната стока.

В изпълнение на указанията на административния орган са представени доказателства – Протокол за изпитване № П-706/5.10.2020 г., издаден от Изпитателна лаборатория П., Изпълнителна агенция по лозята и виното и копие от фактура от „Уайнрум“ ЕООД, приети с Протокол № Б-03-184/20.02.2023 г., от които се установява, че напитката е изпитвана като спиртна напитка, съгласно регламент /ЕО/ 110/2008 г., а не като „БРЕНДИ“ и в представената фактура напитката е записана като наименование „Слънчев бряг СН 0,7 40 гр. В оспорената заповед е посочено, че съгласно регламент /ЕО/ 110/2008 г. на Европейския парламент и Съвета Приложение II Спиртни напитки т.5 в техническото определение и изискване на категорията на продукта „Бренди“ не се добавя етилов алкохол от земеделски произход/или дестилати от земеделски произход към спиртната напитка, разреден или не.

Въз основа на това е издадена оспорваната в настоящето производство заповед, с която на дружеството е забранено при упражняване на търговската дейност да използва нелоялна търговска практика.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата срещу процесната заповед е ДОПУСТИМА като подадена 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице, адресат на оспорваната заповед, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП, когато комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика. Съгласно чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП Нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к. Поради това, настоящият състав приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, действащ в рамките на предоставените му със закон правомощия. Заповедта е издадена при спазване на установената от закона форма, като не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорвания и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. Посочен е издателят на заповедта, адресатът, описано е действието, което органа е възприел като заблуждаваща, нелоялна, търговска практика. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат в самата заповед. При издаването ѝ са спазени специалните административно-производствени правила по ЗЗП. Производството е

образувано във връзка с кампания на Комисия за защита на потребителите с КП№2737139/17.02.2023г. е извършена проверка в търговски обект – хипермаркет „К. Б.- И.“, находящ се в [населено място], [улица]. След направен обстоен оглед на предлаганите стоки, служители на КЗП са установили, че в секцията за алкохолни напитки е изложена за продажба спиртна напитка „Слънчев бряг“. На етикета поставен от търговеца се съдържа следната информация „Слънчев бряг бренди, 40%, 0,7 л. бутилка, цена 11,99 лв./1л. = 17,13 лв/“. Производителят е поставил трайно залепен етикет на бутилката, съдържащ следната информация на български език „Слънчев бряг, Алк. 40 об% by vol, Е 70 кл/сl, Спиртна напитка, произведена от винен дестилат съзрявал минимум 12 месеца в дъбови бъчви и етилов алкохол от земеделски произход в съотношение 70% на 30% алкохолно съдържание. Посочен е сертификат и баркод. Производител е „Винекс Преслав“ АД. Бутилката е била облепена с акцизен бандерол. За извършените действия по проверка са съставени съответните протоколи. Същите са връчени на представител на дружеството, стопанисващо търговския обект, в който е констатирано нарушението, като му е дадена възможност за вземане на становище. В този смисъл съдът намира, че при издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед. Същата съдържа фактите по подадената пред КЗП жалба, извършената проверка, решението на КЗП, които са отразени и в оспорваната заповед. Въз основа на цялата административна преписка може да се проследи както хронологията на установяване на фактите, така и тяхното съдържание. Съдът не констатира при издаването на заповедта да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Не е налице нарушение на правото на защита на лицето да участва в производството. Протоколът е връчен по надлежен начин на дружеството жалбоподател. От приложените по делото писмени становища на жалбоподателя следва извод, че последният е имал възможност да изложи своевременно своите възражения, както и твърдения относно жалбата.

Заповедта съдържа разпоредителна част и правни мотиви, които да аргументират наложената забрана и да обосноват правната квалификация. Налице е съответствие между обстоятелствената част и диспозитива на оспорената заповед, като разпореденото със заповедта изцяло съответства на изложените фактически обстоятелства.

Правилно е приложен материалният закон.

С императивната норма на чл. 68в от ЗЗП е въведена изрична забрана за осъществяване на нелоялни търговски практики, като в ал. 4 на чл. 68г от ЗЗП е установено, че нелоялна е и заблуждаващата и агресивна търговска практика по чл. 68д – чл. 68к. С оспорената заповед на жалбоподателя се забранява при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, по смисъла на чл. 68д, ал. 1, пр. 1, във вр. с чл. 68г, ал. 4, във връзка с чл. 68в от ЗЗП.

По делото е безспорно, че жалбоподателят е търговец по смисъла на § 13, т. 2 от ДР на ЗЗП, който сключва договори за продажба, по смисъла на § 13, т. 34 от ДР на ЗЗП. Според дефиницията, съдържаща се в § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП, "търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител,

което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. Следователно законът не поставя като изискване, за да бъде определена дадена дейност като търговска практика, повтораемост на действията. Предоставянето и сключването на договори несъмнено означава "търговска практика" по смисъла на § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП.

Съгласно чл. 68д, ал. 1, пр. 1 от ЗЗП търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика. Член 68 г, ал. 4 от същия закон изрично предвижда, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к, а чл. 68в от ЗЗП забранява императивно използването на нелоялните търговски практики. Тези норми изискват практиката да има за резултат, или да съществува възможност за резултат вземането на търговско решение, което без тази практика не би било взето. От изложеното следва, че фактическият състав на заблуждаващата търговска практика, изисква първо да се установи съдържанието на предоставената информация и същата може ли да се квалифицира като невярна, второ - цялостното ѝ въздействие в състояние ли е да въведе в заблуждение средния потребител, и трето - в състояние ли е да го мотивира да вземе решение, което без това въздействие не би взел. Посочените елементи на фактическия състав следва да са налице кумулативно.

Средният потребител е този, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен.

Понятието "Добросъвестност и професионална компетентност" е степента на специални познания, умения и грижи, които може да се очаква да бъдат притежавани и проявени от търговеца спрямо потребителя съгласно почтените пазарни практики и/или принципа за добросъвестност в сферата на дейност, упражнявана от търговеца. /§ 13, т. 28 от ДР на ЗЗП/, "Търговско решение" е всяко решение, взето от потребител за това дали да закупи стока или услуга, за начините и условията за нейното закупуване, дали да извърши цялостно или частично плащане, дали да задържи стоката, или да се разпореди с нея, да упражни правата си, предвидени в договора по отношение на стоката или услугата, независимо от това, дали потребителят решава да предприеме действие или не /§ 13, т. 31 от ДР на ЗЗП/ в резултат на отправена "покана за покупка" – е търговско съобщение, което посочва по подходящ начин, в зависимост от използваното средство за осъществяване на търговско съобщение, характеристиките на стоката или услугата и тяхната цена и което дава възможност на потребителя да направи покупка /§ 13, т. 29 от ДР на ЗЗП/

От представените по делото доказателства се установява, а и не се спори от жалбоподателя, че в секцията за алкохолни напитки е изложена за продажба спиртна напитка „Слънчев бряг“ . На етикета поставен от търговеца се съдържа следната информация „Слънчев бряг бренди,40% ,0,7 л.бутилка ,цена 11,99лв./1л. = 17,13лв/“ . Производителят е поставил трайно залепен етикет на бутилката ,съдържащ следната информация на български език „Слънчев бряг,Алк.40 об% by vol, Е 70 кл/сl , Спиртна напитка , произведена от винен дестилат съзрявал минимум 12 месеца в дъбови бъчви и етилов алкохол от земеделски произход в съотношение 70%на 30% алкохолно съдържание . Посочен е сертификат и баркод. Производител е „Винекс Преслав“АД. Бутилката е била облепена с акцизен бандерол.

Търговецът „Кауфланд България“ЕООД енд Ко.КД , ЕИК[ЕИК] при етикирането на

стоката „Слънчев бряг бренди,40% ,0,7 л.бутилка ,цена 11,99лв./1л. = 17,13лв/“ заблуждава крайните потребители , като предлага за продажба в хипермаркет „К. Б.-И.“, находящ се в [населено място], [улица] спиртна напитка „Слънчев бряг „ , която посредством представения от него етикет рекламира като бренди „Слънчев бряг“ , със значителна разлика в характера , естеството и свойствата на напитката , нейното съдържание, качеството и суровината за производство. Търговецът „Кауфланд България“ЕООД енд Ко.КД , ЕИК[ЕИК] използва заблуждаваща нелоялна търговска практика , тъй като предоставя невярна , подвеждаща информация , необходима на средния потребител , което действие може да доведе до вземане на търговско решение , което средния потребител не би взел без използването на тази практика , а именно представянето на невярна подвеждаща информация за вида на продаваната от него напитка.

Предвид това съдът приема, че с тези си действия търговецът „Кауфланд България“ЕООД енд Ко.КД , ЕИК[ЕИК] е упражнил нелоялна търговска практика, като е осъществил състава на нарушението по чл. 68д, ал. 1, пр. 1 от ЗЗП. Търговската практика е заблуждаваща като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства.

Предвид изложеното съдът прие, че административният орган е издал оспорената заповед в съответствие с материалния закон. Налице са всички посочени по-горе елементи на фактическия състав на нарушението. Административният орган правилно е установил, че поведението на „Кауфланд България“ЕООД енд Ко.КД , ЕИК[ЕИК] осъществява състава на нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, пр. 1 във вр. чл. 68 г, ал. 4 във вр. с чл. 68в от ЗЗП.

Оспорваният административен акт съответства и на целта на закона, формулирана в чл.68б във връзка с чл. 1, ал. 2, т. 3 от ЗЗП - осигуряване на защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.4 от АПК, вр.чл.78, ал.8 от ГПК, оспорваният следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноси в размер на 100 /сто/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, своевременно поискани до приключване на устните състезания.

Така мотивиран, Административен съд-София-град, II-ро отделение, 76-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от „Кауфланд България ЕООД енд Ко.КД“ ООД , срещу Заповед № 272/14.03.2023г. на председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с която на основание чл.68д, ал.1, пр.1 във вр. чл.68г, ал.4 вр.чл.68в от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, на дружеството е забранено упражняването на нелоялна заблуждаваща търговска практика.

ОСЪЖДА „Кауфланд България ЕООД енд Ко.КД“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за защита на потребителите сумата от 100 лева, представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Р.

България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: